

ALEVİLİK ARAŐTIRMALARI DERGİSİ

The Journal of Alevi Studies

HAKEMLİ DERGİ

Kış/Winter 2013, Sayı/Volume 6

Uluslararası Süreli Yayın - 6 ayda bir yayımlanır - Ücretsizdir.

ISSN 2146-4421

Ankara, Aralık - 2013

ANADOLU ALEVİLİĞİNDE ŞECERE GELENEĞİ
-BİR AĞUIÇEN OCAĞI ŞECERESİ ÖRNEĞİ-
PEDIGREE TRADITION IN ANATOLIA
- AĞUIÇEN HEARTH SAMPLE-

Fevzi RENÇBER¹

Yaşar ACAT²

ÖZET

Anadolu Alevilerinin dini ve sosyal yapılarını muhafaza etmelerinde seyyidlik ve şeriflik referanslı ocak sisteminin büyük etkisi olmuştur. Adıyaman yöresinde günümüzde Ağuiçen, Kureyşan, Üryan Hızır, Seyyid Derviş Cemal, Derviş Gevr ve Şah Memi Hacıyan gibi ocaklara bağlı dede ve talipler bulunmaktadır. Bu çalışmamızda mürşid ocağı olarak kabul edilen Adıyaman Ağuiçen Ocağı dedesi Hayri Doğan'ın elinde bulunan 30 Zilkade 553 (23 Aralık 1158) tarihli seyyidlik şeceresinin tahkik ve değerlendirmesi yapılacaktır. Aleviliğin tarihsel arka planının anlaşılmasında dedelerin ve ocakzâdelerin ellerinde bulunan, Alevilerce kutsal kabul edilen şecere ve icazetnâme gibi belgelerin araştırılmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bazı ocakzâdeler birtakım sebep-

lerden dolayı bu tür vesikaları bilimin hizmetine sunmaktan kaçınırken bazıları da bunları bilim dünyasına kazandırmak için özel gayret sarf etmektedir. Alevilerin tarihsel ve kültürel geçmişiyle alakalı önemli ipuçları veren bu tür şecerelelerin muhakkak araştırılması ve arşivlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adıyaman, Ocak, Alevi, Şecere, Tahkik, Ağuiçen.

ABSTRACT

Hearth system with reference of shrievalty and mastership had great influence on Anatolian Alawites in protecting their religious and social structure. Today around Adıyaman region, there are masters and aspirants who are the member of hearths such as Ağuiçen, Kureyşan, Üryan Hızır, Seyyid Derviş Cemal, Derviş Gevr and Şah Memi Hacıyan. In our study the mastership pedigree dated 23rd December 1158 (30 Zilkade 553), which is possessed by Hayri Doğan, master of Adıyaman Ağuiçen Hearth will be investigated and evaluated. In order to understand historical background of Alewism, the documents possessed by masters and

1 Yrd. Doç. Dr., Şırnak Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, İslam Mezhepleri Tarihi Ana Bilim Dalı.

2 Yrd. Doç. Dr., Şırnak Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Arap Dili ve Belağatı Ana Bilim Dalı.

considered as holy by Alewites such as pedigrees, certificates and acquaintance letters needed to be investigated. Despite some masters avoid to put those kind of record into service of science due to some reasons, some of the others show special efforts to gain them to scientific world. Those pedigrees that give important clues about historical and cultural background of Alewites, must be researched and recorded.

Keywords: Adiyaman, Hearth, Alewite, Pedigree, Investigation, Ağuışen.

GİRİŞ

“Ağaç, bitki” anlamına gelen şecere, “şecer” kökünden meydana gelen bir kelime olup soy ağacı, silsilenâme veya ensâb kütüğü gibi anlamlara da gelmektedir.³ Bir diğer ifade ile bir şahsın mensup olduğu aileyi veya bir hükümdar ailesinin en uzak ceddinden başlayarak, bütün kolları ve evlâtlarını gösteren cetvel veya ağaç şeklinde şematik resim hakkında kullanılan bir tabirdir.⁴

Şecere geleneği, tarih boyunca her dönemde önemini korumuştur. Şecere; Arap kültüründe kabilelerin soyunu inceleyen bilim dalı için kullanılan bir terimdir. Ensâb ilmi ise şecerde adları geçen kişilerle ilgili

birçok tarihi bilgiyi bir araya getiren ilim dalıdır.⁵

Araplar, Cahiliye Devri’nde olduğu gibi İslami dönemde de ensâb ilmine çok önem vermişlerdir. Ensâb bilgisi Cahiliye Devri Araplarının şiir, hitabet, eyyâmü’l-Arab ve ahbâr gibi kültürlerinin en önemli parçasıydı. Onların ensâb bilgisine verdikleri önem, içinde yaşadıkları siyasi ve sosyal şartların bir sonucu oldu.⁶

Türkler pek çok soy ve kabilelere, oymaklara ayrılan büyük bir millettir. Bir kısmı şehirlerde ve köylerde, bir kısmı bozkırlarda ve çöllerde hayatlarını sürdürmüşlerdir. Şecereler diğer toplumlarda olduğu gibi Türk toplumunda da, bütün Türk unsurlarını birleştiren bir gelenek olarak öne çıkmıştır.

Bilindiği üzere Alevi-Bektaşî topluluklar cemaat yapılanması bakımından dergâhlar ve ocaklara bağlıdırlar. Bu ocakları oluşturmuş aileler de kutlu bir soydan gelmektedir. Bu yol, Ehl-i Beyt’e dayanan dede aileleri yani “ocaklar” aracılığıyla yüzyıllardır süregelenmektedir. Dede ailelerinde bu durumu kanıtlamak üzere belli dergâhların -Kerbela Dergahı gibi- ve Nakîbü’l-Eşrâfların onaylarını taşıyan belgeler yani şecereler bulunur.

“Hz. Peygamber’in soyundan geldiğini ispatlayan kişilere, Nakîbü’l-Eşrâflar tarafından o nesebe mensubiyetini gösterir siyâdet

3 İbnü’l-Manzûr, Lisânu’l-Arab, “Şecer”, Kahire, ty, 2197-2198; el-Halîl b. Ahmed el-Ferâhîdî, Kitâbu’-‘Ayn, Dâru İhyâi’t-Turâsi’l-Arabî, Beyrut, 2005, 464; İsmail b. Hammâd el-Cevherî, es-Sihâh, Dâru’l-Ma’rife, Beyrut, 2007, 535.

4 Yakup Karasoy-Mustafa Toker, Türklerde Şecere Geleneği ve Anonim Şibanî-Name, Konya, 2005, 18.

5 Mustafa Fayda, “Ensab”, DİA (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi), İstanbul, 1995, XI, 244.

6 Murat İlliyev, Türk Tarihinde Şecere Geleneği: Türkmen Şecereleri Geleneği (Doktora Tezi), Ankara, 2010, s. IX.

hücceti düzenlenmiştir. Seyyidlere tanınan imtiyazlardan faydalanmak için siyâdet hücceti alınması gerekiyordu. Seyyidlerin elle-
rindeki şecereler aynı zamanda bir imtiyaz belgesi mahiyetindeydi. Siyâdetinden do-
layı maaş bağlanan ihtiyaç sahibi seyyidler olduğu gibi vergi muafiyetleri de söz konu-
suydu. Osmanlı Devleti'nde birçok resmî ve-
sikada olduğu gibi siyâdet hüccetleri de iki nüsha olarak düzenlenirdi. Hüccetlerin tarzı
için bir standart belirlenerek hamdele ve sal-
vele kısmı Arapça, gerisi Farsça veya Türkçe
kaleme alınmaya başlanmıştır. Siyâdet hü-
cetlerinin sonunda hüccetin verildiği tarih
gün, ay, yıl olarak yazılarak, şühûdülhâlde
"seyyidlik davasına" şahidlik eden ve aynı
zamanda seyyidlerle ilgili bilirkışı vazife-
si gören seyyid ve şeriflerin isimleri, baba
adları ve ikamet mahalleri de belirtilirdi.
Nakîbü'l-Eşrâf Defterleri'nde, seyyidlik id-
diasını ispatlamaya çalışan şahıslar; baba,
dede, amca, kardeş, dayı, dayıoğlu, amcaoğ-
lu, babanın amcasının oğlu, babanın dayısı
gibi birinci ve ikinci dereceden akrabalarına
ait belgeleri kendi iddiaları için delil göster-
mişlerdir" (Işık, 2013:134-135).

"Seyyid ve şerifleri tespit etmek ve bunlara siyâdet hücceti düzenlemek, sey-
yid olmadıkları hâlde bu kuruma mensup olanlara tanınan bir takım haklardan yarar-
lanabilmek için sahte belge hazırlayanları ortaya çıkarıp bunların hüccetlerini iptal etmek Nakîbü'l-Eşrâflar'ın başlıca görevle-
ri arasındaydı. Seyyidlerin şecere tespitle-
ri yapıldıktan sonra isimleri, siyâdet veya şerâfet silsileleri, çocukları, ahvâl, ahlâk ve

ikametgâhları Nakîbü'l-Eşrâf tarafından Şecere-i Tayyibe denilen kayıt defterlerine kaydedilmekteydi. Nakîbü'l-Eşrâflar'ın tut-
tuğu kendi dönemine ait sâdât defterleri sa-
yesinde de, şeceresi bulunmayan veya her-
hangi bir sebeple kaybedenler ya İstanbul'a
ya da Nakîbü'l-Eşrâf Kaymakamları'na mü-
racaat ederek siyâdetlerini ispat edebilmek-
teydiler" (Işık, 2013: 131).

1. Adıyaman Ağuiçen Ocağı

Gerçek adı Seyyid Temiz olan Ağuiçen, Seyyid Lokman Perende'nin torunudur. Anadolu'ya diğer erenler gibi Horasan'dan geldiği bilinmektedir. "Pîr-i Pîrân" (Pirlerin Piri) olarak anılan Seyyid Lokman Perende ise İslam bilgini Seyyid Ebu'l-Vefâ'nın toru-
nudur. Ocağın merkezi Hozat'ın Bargini ve Elazığ'ın Sün (Sin) köyündedir. Ocağın ku-
rucusu ise Seyyid Hasan olup, türbesi de bu köydedir.⁷ Anadolu'da Ağuiçen Ocağı'na bağlı olarak Koca Seyyid, Köse Seyyid, Mir Seyyid ve Seyyid Mençek koluna bağlı dedeler bulunmaktadır.

Ağuiçen Ocağı'na bağlı talipler çoğunlukla Adıyaman, Tunceli, Malatya, Amasya, Erzincan, Diyarbakır, Sivas, Elazığ ve Kahramanmaraş'ta bulunmaktadır. Adıya-
man yöresinde Ağuiçen Ocağı'nın dedelik hizmetlerini hâlihazırda Hakk'a yürüyen

7 Geniş bilgi için bkz. Harun Yıldız, "Amasya Yöresi Alevî Ocakları", s. 235-236; Veli Saltık, "Tunceli'de Alevî Ocakları", TKHBVAD, S. 52, s. 145-146; Bü-
lent Akın, "Alevî Ocakları İle İlgili Tespit Edilebi-
len En Eski Tarihi Belge: Ağuiçen Ocağı Şeceresi", TKHBVAD, S. 70, s. 15-38.

Doğan Dede'nin yeğeni Adıyaman Börge-
nek köyünden Hayri Doğan Dede ve Çe-
likhan Pınarbaşı beldesinden Abuzer Güzel
Dede'nin oğlu Kemal Güzel yürütmektedir.
Geçmişte ocağın dedelik hizmetlerini Seydik
Dede, Ap (Amca) Aziz oğlu Hasan Güzel
Dede, Küçük Mehmet Küçükdoğan Dede,
Büyük Mehmet Küçükdoğan Dede, Do-
ğan Doğan Dede ve Hüseyin Doğan Dede
yapmışlardır. Adıyaman ve Malatya'daki
Ağuiçen Ocağı dedeleri arasında yakın ak-
rabalıklar bulunmaktadır. Malatya kökenli
Cem Vakfı Genel Başkanı İzzettin Doğan ve
kardeşi Eşref Doğan da Ağuiçen Ocağı de-
delerindedir.

Ocakzâdeler ellerindeki şecerelerinin
İmam Zeyne'l-Âbidin'e dayandığını kabul
etmektedirler. Edisyon kritiğini yaptığımız
bu şecere, dedelerin söylediklerini doğru-
lamaktadır. Ağuiçen Ocağı, Adıyaman'daki
pir ocakları tarafından müşid ocak kabul
edilir. Elimizdeki bu şecere de kültürümü-
zün bir parçası olan şecere geleneğinin ör-
neklerinden bir tanesidir.

2. Adıyaman Ağuiçen Ocağı Şeceresinin Türkçesi

“Ey Ehl-i Beyt! Allah sizden her çeşit
pisliği, suçu gidermek ve sizi tertemiz bir
hale getirmek ister” (Ahzab: 33).

“Sizin asıl dostunuz Allah'tır, O'nun
Resulüdür ve namazlarını kılan zekâtlarını
veren ve rükû eden müminlerdir” (Maide:
55).

Bu şecere bütün noksanlıklardan mü-
nezzeh olan Yüce Mevlâ'nın nûru ve Mu-
hammed Mustafa'nın izleri olan çepeçevre
kuşatılan Aliyyu'l-A'lâ makamında olan
'Atabe-i Hüseyniyye'den (yazılmıştır.)

İnsanı çamurdan yaratıp, sonra onun
soyunu bayağı bir sudan olan özden (nut-
fedden) kılan Allah'a hamdolsun. Kelâm-ı
Mübîn'inde belirttiği gibi “Gerçek şu ki,
Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve
İmran ailesini seçip âlemlere üstün kıldı”
(Âli İmrân: 33). İnsanoğlunu tüm mahlûkatı
arasından seçti ve insanların birbirleriyle
tanışıp kaynaşmaları için onları soylara ve
kabilelere ayırdı. Seyyidü'l-Mürselîn'in ai-
lesinin bilinmesi ve tanınması için birtakım
kerâmetlerle yüceltti. Ve O, seçkin nurunu,
şerefli nesebe ve yüce değere sahip, takva ve
münîf bir soya sahip olan yetimlerden biri-
ne tecelli ettirdi. O'nun o iftihâr-ı nûrunu,
cesaretleri aydınlatan (harekete geçiren) en
yüksek felekte izhâr ettirdi. Ve O'nun soy ve
şanını bir inkitâ'dan sonra kıyamet gününe
ulaştırdı. İşte O, kişisel ve aile olarak iyilikle-
rin en keremlisi, mal ve helallik olarak en fa-
ziletlisi olan Sallallahu Aleyhi ve Sellem'dir.

Güvercinlerin dallardaki her teren-
nümü, yaprakların sarsıntılardaki her sal-
lantısı ve nehirlerin vadilerdeki her akışı
kadar salâvatların ve selamların en güzeli
ve temizi onun ve onun nübüvvetine tabi
olarak kendini ona adayıp şerefte zirveye
çıkmuş kişilerin üzerine olsun. Bil ki; Allah
Resulü'ne muhabbet ve “Ahfâd-ı Betûl'üne

meveddet"⁸, Kur'ân'ın bizzat delâleti ve burhânıyla sabittir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: "De ki: Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiç bir ücret istemiyorum" (Şûrâ: 23).

Allah Resulü (sav) de Müslümanlara vasiyetinde şöyle buyurur: "Âli Beyti'min izzet ve şerefine sahip çıkın. Yarın bunu size soracağım."⁹

Amma ba'd (gelelim mevzumuz): Mukaddimemize bu şekilde başlamamızın amacı, ayetlerin yüceliğini ifadedir. Bu sözlerin maksudu gönüllerin mutluluğu ki saatlerin en şerefli soyun sahibi Seyyid Muhammed'in ayaklarının altını ve ayakkabılarını öpmek ve emrine âmâde olmak ve "sidre-i meriyyât olan atebât-ı âliyâtı"¹⁰ öpme ve yüceltme şerefine nâil olmaktır. Özellikle o eşsiz toprakların başkenti, gökyüzünün saadetli güneşi, nübüvvet sedefindeki imamet tahtının şehinşâhı, keramet bahçesinin

8 Burada ifade edilmek istenen Hz. Fatıma'nın soyundan gelen kişilere saygı, sevgi ve hürmet göstermektir.

9 Kaynaklarda bu şekilde bir hadise rastlanmamakla beraber bu anlama gelebilecek şu hadis sunulabilir: (Kifâyetü'l-Eser: 17)

اوصيكم في عترتي خيرا - ثلاثا أو قال : في أهل بيتي - فقام إليه سلمان فقال : يا رسول الله ألا تخبرني عن الانمة بعدك ؟ إنهم من عترتك فقال : نعم الانمة من بعدي من عترتي ، عدد نبياء بني إسرائيل ، تسعة من صلب الحسين ، أعطاهم الله علمي وفهمي ، فلا تعلموهم فإنهم أعلم منكم ، فاتبعوهم فإنهم مع الحق والحق معهم.

10 Yukarıda geçen ifade ıstılahi olarak, yüce ziyaret yerleri, Hz. Ali'nin ve diğer imamların türbeleri için kullanılan bir ifadedir. Sözlük anlamı olarak yüce eşikler anlamına gelmektedir.

nuru, velayet bahçesinin nuru, savaşların şehsüvarı, "bana sorun/selûni" minberinin hatîbi, "benden bir parça olan Fâtıma'nın eşi" olan Hz. Ali'nin kabr-i şerifinin bulunduğu Necef-i Eşref'i ziyaret etmektir.

Ziyaretin gerektirdiği merasimi, duası eda ettikten sonra kendi nesebinin seyyidiliğini masumlara ulaştığını ifade için ki bu aynı zamanda o risalet güneşinin hadisinin gereğidir. İlgili hadiste "Bizim aramızda nesebsiz girene de aramızdan sebepsiz çıkana da lanet olsun."¹¹ Şimdi "Şahitliği gizlemeyin (ve de şahitlikten geri durmayın). Çünkü şahitliği gizleyenin kalbi gerçek günahkârdır! Allah ne yaparsanız bilendir"¹² ayetinin hükmü gereğince ve o beldenin kadısı Zeynüddin'in mektubu ve yine Bali Bey Harir Dudrak Çelebi'nin mektubu ki bunların içeriği şöyledir: Adı geçen Seyyid Muhammed ve cümle isimleri geçenlerin seyyidliklerinin tescili şu şekildedir:

Seyyid Şahverdi b. Seyyid İbrahim b. Seyyid Ganim b. Seyyid Ahmed b. Seyyid Yusuf b. Seyyid Celal b. Seyyid Ganim b. Seyyid Hüseyin b. Seyyid İmad b. Seyyid Salih b. Seyyid Zeki b. Seyyid Abbas b. Seyyid İmad b. Seyyid Hamis b. Seyyid Ganim b. Seyyid Kudvetü's-Salikin ve Zubdetü'l-Arifin Ebu'l-Vefa Seyyid Ahmed b. Seyyid Muhammed b. Seyyid Zeyd b. Seyyid Ali b. Seyyid Hasan b. Murteza'l-Ekber Zeyd b. İmamu'l-Âlemin ve Zeynu'l-Muttekin

11 El-Esrâru'l-Marfû'a Fi'l-Ahbâri'l-Mavzû'a, Hadis No: 361.

12 Bakara: 283.

ve Kıdvetu'l-Mu'min'in el-Mazlumu'l-Harin¹³ Emiru'l-Mu'min'in Zeynu'l-Abidin İbnu'l-İmamı'l-Hamiîn ve Nuru'l-Âlemin ve Sabtu Seyyidi'l-Kevneyni'l-Maftum mine'l-haleli ve'l-Ma'sum mine'z-Zuleli Muktedâu'd-Dareyn ve Nizamu's-Sakeleyn el-İmam bi'l-Hakk Ebi Abdullah el-Hüseyin İbnu İmamı'l-Barara ve Kâtilu'l-Kefere ve'l-Fecere ve Mu'didu E'dâdi'l-Barara ve Seme-retu Bey'eti's-Şecere ve Tâmisu Uyuni's-Sahara el-Musemma bi-Ali ve'l-Mukenna bi-Haydar Esedullah el-Galib Ali b. Ebi Talip b. Abdulmuttalip b. Haşim b. Abdi Menaf b. Kusayy b. Kilab b. Murra b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Kahr b. Malik b. Nazr b. Kenane b. Huzayme b. Mudrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b. Ma'd b. Adnan b. Avvad b. Azd b. Nabt b. Süleyman b. Hamd b. Kaydan b. İsmail b. İbrahim el-Halil b. Târih ve hüve (O'da) Azer b. Bahur b. Asre' b. Adgu b. Fâliğ b. Sâlih b. Fahşad b. Sâmir b. Nuh b. Melik b. Toşalh ibn Ahnuh ve huve İdris b. Rad b. Muhlayl b. Kussab b. Anûş b. Şeyyib b. Âdem aleyhi's-selâm.¹⁴

Saniyen, bu mekân duaların kabul edildiği bir yerdir, İslam padişahının ve kerim emirlerin devletinin devamı, dünyanın her tarafında yaşayan havas ve avamdan, iz-zet ve ihtiram sahibi büyüklerden, buranın hizmetkârlarından bir fatiha istediler ve müşarun ileyhe biat ettiler.

Vazife âşıkları, din erbâbı ve ashab-ı yakın ki mezar, tekke, hangâh neresi olursa olsun hiçbir malın ve çocukların fayda etmediği o günde na'îm cennetlerine ulaşmanın vesilesi biliyorlar ki gerektiğinde nesepnâmeye müracaat etsinler.

30 Zilkade 553 (23 Aralık 1158) senesinde yazılmıştır.

13 Bu ifade: "boyun eğmeyip baş kaldıran mazlum" anlamında kullanılmıştır.

14 Burada ifade edilen soy silsilesi Alâeddin Ali el-Muttaki el-Hindî'nin Kenzü'l-Ümmâl adlı eserinde zikredilen hadisteki silsileye yakındır. Hadiste geçen şecere şu şekildedir:

حدیث ابن عباس رضي الله عنهما قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : أنا محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان بن أد بن أود بن الهيميسع بن يشجب بن نبت بن جميل بن قيدار بن إسماعيل بن إبراهيم بن تارح بن ناحور بن أشوع بن أرعوش بن قالح بن عابر وهو هو والنبى صلى الله عليه وسلم بن شالخ بن ارفخشذ بن سام بن نوح بن لمك بن متوشلخ بن أخنوخ وهو إدريس بن آزد بن قينان بن أنوش بن شِيث بن آدم .

3. Adıyaman Ağuiçen Ocağı Şeceresinin Tahkikli Metni

بسم الله الرحمن الرحيم

{ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ النَّبِيِّ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيراً } (Ahzap:33)

{ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ زَاكِعُونَ } (Maide: 55)

من العتبة العلية العالية الحسينية حفت بالأنوار السبحانية وأثار
المصطفوية

الحمد لله الذي خلق الإنسان من طين وجعل نسله من سلالة من ماء مهين واصطفا بني آدم عن المخلوقات اجمعين كما قال في كلامه المبين إن الله (اصطفى آدم ونوحاً وآل إبراهيم وآل عمران على العالمين)¹⁵ وجعل الناس (شعوباً وقبائل لتعارفوا)¹⁶ وثنى آل سيّد المرسلين بأنواع الكرامات أن يعرفوا واحلاً بنبيّر المختار

شعوباً وقبائل لتعارفوا وثنى آل سيّد المرسلين بأنواع الكرامات أن يعرفوا واحلاً بنبيّر المختار من الشريف النسب والمجد العلي واصطفاه للأيتام بمنيف الحسب والتقوى واطهر شمس فخره في فلك الأعلى ساطعة الشجاع ووصل حسبه ونسبه يوم القيامة بعد الانقطاع فهو صلّ الله عليه وسلّم أكرم البرية نفساً والأفضلها حلالاً ومالاً فصلّ اللهم عليه صلوة زاكية طيبة كلما ترنم الحمائم على الأغصان

نفساً وأفضلها حلالاً ومالاً فصلّ اللهم عليه صلوة زاكية طيبة كلما ترنم الحمائم على الأغصان وتراقص أوراق البان من الخفقان كلما جرى الأنهر تحت اللذان وعلى المتفرعين من دوحة نبوته والمترفعين إلى ذروة الشرف بمنحة نبوته اعلم أن محبة آل الرسول ومودة أحفاد البتول مما وضع فيه البرهان ودل عليه القرآن فقال سبحانه وتعالى (قل لا اسئلكم عليه أجراً إلا المودة في القربى)¹⁷ وقال صلّ الله عليه في الوصية بهم

فقال سبحانه وتعالى (قل لا اسئلكم عليه أجراً إلا المودة في القربى)¹⁸ وقال صلّ الله عليه في الوصية بهم اوصيكم عباد الله بعزتي أهل بيتي فاني غدا اسئلكم عنهم

أما بعد غرض از تمهيد اين مقدمات رفعت آيات ومقصود از اين مقالات بهجت طويّات انكه در اشرف ساعات واسعد اوقات سيّد الحسيب النسيب سيّد محمّد زسر کرده قدم وزديده نعلين بپاپوس آمد بالراس والعين خود را بشرف تقبيل تبجيل عتبات عاليات

وزديده نعلين بپاپوس آمد بالراس والعين خود را بشرف تقبيل تبجيل عتبات عاليات
سدره مرثيات خصوصاً باستانه ملك اشيايه افتاب سپهر سعادت وشهنشاه تخت امامت در صدف نبوت نور حديقته كرامت ونور حذقه ولايت شهوار معركه شهادت سلالة انوار الهى وسلافه معجزات رسالت پنايى وصى خطيب منير سلونى وسراف از مرتبه هرونى وكوهردرج الفاطمه بضعة منى رسانيك بعد از لوازم زيارت ومراسم دعا سندعا نمودكه اظهار سيادت نمايد وشرف

بضعة منى رسانيك بعد از لوازم زيارت ومراسم دعا سندعا نمودكه اظهار سيادت نمايد وشرف تسلسل نسب خویش باهر معصومين ظاهر فرمايد بموجب حديث كه ربار بلاعت اثار رسالت پناهي كى لعن الداخل فينا بغير نسب والخارج عنا بغير سبب بس بنظر سادات عظيم الطويّات ملخص كشته شجره كر قبل از اين متمسك مشار اليه بود ابراز نمود سادات عظام ونقبای كرام بر طبق دعوى طلب شاهد فرمودند وداد مبالغه دادند برين موجب بحكم آية كريمه (ولا تكتنموا الشهادة ومن يكتنمها فانه اثم قلبه)¹⁹ بامكتوب قاضي أن بلده زين الدين ومكتوب بالى بيك خرپر [دو]²⁰ دراق جلى

18 Şûrâ: 23.

19 Bakara: 283.

20 Bu kelime "Durak Çelebi" şeklinde okunabileceği gibi "Dudrak Çelebi" şeklinde de okunması muhtemeldir.

15 Âli İmrân: 33.

16 Hucurât: 13.

17 Şûrâ: 23.

بامکتوب قاضي آن بلده زين الدين ومکتوب بالی بيك
خرپرودودراق جلبی مضمون انکه سيّد محمد مذکور از جمله
اشامير ده ارر هاسب وسيادت وجوب افتاب پيدا وجون صج
هوید است بنا برين بعين عنایت دراز شجره بطر نمود بعمده
وغيرها حابله فرمودند بدین وجه مظهر رسیدکه

وهذا باعث الاتصال السيّد شاه وردي بن سيد ابراهيم بن سيد
غانم بن سيد احمد بن سيد يوسف بن سيد جلال بن سيد غانم بن
سيد حسين بن سيد عماد بن سيد صالح بن سيد زكي بن سيد
عباس بن سيد عماد بن سيد خميس بن سيد غانم بن سيد
قد[وة]²¹ السالكين وزبدة العارفين أبو الوفا سيّد احمد بن
سيّد محمد بن سيّد زيد بن سيّد علي بن سيّد حسن ابن مرتضى
الأكبر زيد بن امام العالمين وزين المتقين وقدة المؤمنين

بن قهر بن مالك بن نظر بن كنانة بن خزيمه بن مدركة بن
الياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان بن اؤد بن ازد بن
نبت بن سليمان بن حمد بن قيدان بن اسمعيل بن ابراهيم
الخليل بن تارخ وهو أزر بن باخور بن اسرع بن ادغو بن فالغ
بن صالح بن فخشد بن سامر بن نوح بن ملك بن توشلح ابن
اخنوخ وهو ادريس بن رد بن مهلايل بن قساب بن انوش بن
شيب بن آدم عليه السلام

ثانياً جواب اين مكان استجابت دعاست جهردوام دولت بادشاه
اسلام وامراء كرام ازسكنه عالم ازخواص وعوام از سادات
عطا وتقبلي ذوي العز والاحترام از خدام اين مقام استدعاي
فاتحه فايحه نمود و استدعا كرد كه بشرف شد وبد وبيعت
رسدنيا للملمس سفره وجراغ وشدوبد وبيعت بمومي اليه
رسانيد ند و ازهر نوع مكمل

سيّد احمد بن سيّد محمد بن سيد زيد بن سيد علي بن سيد حسن
ابن مرتضى الأكبر زيد بن امام العالمين وزين المتقين وقدة
المؤمنين المظلوم الحرين امير المؤمنين زين العابدين ابن
الأمم الخ[فق]ين²² ونور العالمين وسيط سيّد الكونين المفطوم
من الخلل والمعصوم من الزلل مقتداء الدارين ونظام الثقلين
الأمم بالحق ابي عبد الله الحسين ابن إمام البررة وقاتل الكفرة
والفجرة ومعضد أعضاء البرره وثمره بيعة الشجرة وطامس
عيون السحره المسمى بعلي والمكنى بحيدر أسد الله الغالب
علي بن أبي طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن
قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن قهر بن
مالك بن نظر بن كنانة بن خزيمه بن مدركة بن الياس بن مضر
بن نزار بن معد بن عدنان بن اؤد بن ازد بن نبت بن سليمان
بن حمد بن قيدان

که بشرف شد وبد وبيعت رسدنيا للملمس سفره وجراغ
وشدوبد وبيعت بمومي اليه رسانيد ندواهر نوع مكمل

کردانيل وظفه ارباب دين وأصحاب يقين انکه بهرديار ومزار
وتكيه ولنسكر وخانقاه وهر مجلسی ومحفلی که رسد تعظيم
واكرام وتوفير احترام بجای ارنند که زساير امير دين وسلاله
الطه ويس است جزاي انرا در (يوم لا ينفع مال ولا بنون)²³
وسيله وصول جناب نعيم دانند در محل مراجعت نسب نامه
التماس بموهبناءعليه بي خبر كلمه قلمی باشاهر حال مشار
اليه

تحريرا في 30 شهر ذي القعدة سنة 553

21 Bu kelimenin son iki harfi kısaltmadan dolayı ya-
zılmamıştır.

22 Bu ifadeyi oluşturan ve köşeli parantez içine alınan
harflerin noktaları orijinal metinde mevcut değildir.

23 Şuara: 88.

4. Milâdî 1158 Tarihli Ağuiçen Ocağı Şeceresi Üzerine Değerlendirmeler

Alevilik ile alakalı belge ve yazmalardan biri olarak elimize geçen bu şecere, Alevi dede ailelerinin arşivlerinden temin edilmiş olup şimdiye kadar tespit edilebilen en eski tarihli belgelerden biridir.²⁴ Dede ailelerinin ellerinde olan bu şecereler Alevi tarihi açısından ilginç kaynaklar olarak kabul edilmiştir. Bu çeşit vesikalar dedelerin seyyid kimliklerini ispat eden belgeler olarak değerlendirilmelidir. Bu soy kütükleri bazı dede ailelerinin yüzyıllar boyunca seyyid aileler olarak bilinip kabul edildiğini göstermektedir. Bilindiği üzere ocakzâde dedelerin peygamber soyundan geldikleri kabul edilir ve bu sebeple "seyyid" adı ile de anılırlar. Adıyaman yöresi Ağuiçen Ocağı'na bağlı dede ailesinde bulunan bu soy kütüğü (şecere) de bu durumu kanıtlamak üzere Kerbela'daki dergâh tarafından mühürlenmiştir. Ancak bu mühürler, Nakîbü'l-Eşrâfların mührüyle benzerlik göstermemektedir. Bu mühürlerin bir kısmı 12 köşeli yıldız biçiminde dizayn edilmiş olup her köşesinde bir imam

ismi yer almaktadır. Şecere üzerinde; dördü, üzerinde On İki İmam'ın isimlerinin bulunduğu 12 köşeli yıldız biçimindeki mühür (A1); bir tanesi aynı şekilde On İki İmam'ın ismini içeren daire şeklindeki mühür (A2); iki tanesi on iki köşeli olup her üç köşesinde müstakil bir bölme yer alan ve ortası kare şeklinde olan mühür (A3); iki tanesi de iç içe geçmiş iki daire biçiminde tasarlanan mühür (A4) olmak üzere toplam dokuz mühür bulunmaktadır.

A1

A2

A3

A4

24 Tanzim ediliş tarihi itibariyle şu ana kadar yayımlanan en eski şecere Bülent Akın tarafından tahkik edilen H. 544/Zilkade (M. 1150/Mart) tarihli Ağuiçen Ocağı'na mensup şeceredir. Burada edisyon kritiği yapılan şecerenin tahrir tarihi ise H. 553/Zilkade (M. 1158/Aralık)'tır. Dolayısıyla elimizdeki bu şecere şu ana kadar tespit edilebilen en eski ikinci belge özelliğini taşımaktadır. Yazılış tarihi itibariyle aralarında sadece dokuz yıl vardır. Bkz. Akın, Bülent. "Alevi Ocakları İle İlgili Tespit Edilebilen En Eski Tarihli Belge: Ağuiçen Ocağı Şeceresi", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, Yıl: 2014, Sayı: 70, ss. 15-38.

Yukarıdaki resimlerde görüldüğü üzere şecerinin üzerinde dört farklı mühürden oluşan dokuz adet mühür bulunmaktadır.²⁵ Ayrıca mühürlerin bulunduğu ikinci varakın alt kısmında Âyatü'l-Kürsî yazılmış,

25 Bkz. Ekler: a1, a2.

en alt satıra da "Allahümme salli 'alâ Muhammed ve 'alâ Âli Muhammed" ifadesi eklenmiştir.²⁶ Şecerede iki farklı dil kullanılmıştır. Bu diller, o dönemde ilim ve edebiyat dilleri olarak da anılan Arapça ve Farsçadır. Anadolu halkı İslam'ı kendine din olarak seçtikten sonra tarihi ve coğrafi nedenlerin yanı sıra ortak dinin yarattığı kültür birliği sebebiyle de İslam medeniyetinin iki önemli dili olan Arapça ve Farsçayı etkin bir şekilde kullanmıştır. Bu belge, aslında iki dilin iç içe geçmiş bir şekilde tek bir parçada nasıl çok ustaca kullanıldığını da göstermektedir.

Şecere Arapça ile başlamakta ve Farsça ile devam etmektedir. Peygamber ve Ehl-i Beyt sevgisini anlatan ayet ve hadislerin yanı sıra konuya dair kullanılan ve dua cümleleri şeklinde değerlendirilebilecek övgü ifadeleri için Arapça kullanılırken asıl mevzu Farsçayla anlatılmıştır. İlk iki sayfasında mühürlerin bulunduğu bu şecerenin üçüncü sayfası besmele ile başlamakta ve sonrasında da "Ey Ehl-i Beyt! Allah sizden her çeşit pislîği, suçu gidermek ve sizi tertemiz bir hale getirmek ister" (Ahzab: 33) ve "Sizin asıl dostunuz Allah'tır, O'nun Resulüdür ve namazlarını kılan zekâtlarını veren ve rükû eden müminlerdir" (Maide: 55) ayetleri ile devam etmektedir. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi bu şecerenin hangi makam tarafından verildiği ayrıca belirtilmiştir.²⁷ Daha sonra Allah'a hamd edilerek insanoğlunun üstün bir varlık olarak yaratıldığını anlatan ve özellikle Hz. Peygamber ve O'nun soyundan gelen Ehl-i

Beyt'e övgüler dizen kısım gelmektedir.²⁸ Bu minvalde Farsça bir girizgâh da yapıldıktan sonra şecere talebinde bulunan Seyyid Muhammed'in nesebinin şahitliğini izhar etmek gerektiği vurgulanmıştır.²⁹ "Şahitliği gizlemeyin (ve de şahitlikten geri durmayın). Çünkü şahitliği gizleyenin kalbi gerçek günahkârdır! Allah ne yaparsanız bilendir" (Bakara Sûresi: 283) ayetinde dile getirildiği gibi nesebi seyyid olan kimseye şahitlik yapmak gerektiği aktarılmıştır.³⁰

Geleneğe göre bir kimse Ehl-i Beyt'ten olduğunu referanslarıyla beraber takdim ettiği zaman Necef'teki Nakîbü'l-Eşrâf Kaymakamı, söz konusu kişi adına bir evrak düzenlemekte, bir nüshasını Necef'te tutarak, diğer bir nüshasını da talepte bulunan kişiye vererek onu kayıt altına almaktaydı. Elimizdeki bu belgede de Muhammed adında birisinin Kadı Zeynüddin ve Bâli Bey adlı kişilerin referanslarıyla silsile yoluyla Ehl-i Beyt'ten olduğu belirtilmiştir. Silsile mezkûr kimseden başlayarak Ehl-i Beyt'e, oradan da Hz. Âdem'e kadar ulaşmaktadır. Ardından şecerenin tahrir tarihi olarak H. 553/Zilkade (M. 1158/Aralık) kaydı düşülmüştür.³¹ Bu tarih dışında başka herhangi bir tarihi kayda rastlanmamıştır. Böylece adı geçen Seyyid Muhammed ve isimleri geçen diğer şahısların seyyidliklerinin resmi makamlarca kabulü sağlanmıştır. Burada dile getirilmesi gereken hususlardan biri de diğer şecereler-

26 Bkz. Ekler: a2.

27 Bkz. Ekler: a3.

28 Bkz. Ekler: a4.

29 Bkz. Ekler: a10.

30 Bkz. Ekler: a9.

31 Bkz. Ekler: a13.

de olduğu gibi Ebu'l Vefâ Ahmed, Seyyid Ganim ve Seyyid Hamîs gibi şahısların adı burada da zikredilmektedir.³²

Ehl-i Beyt'ten geldiğini ispatlamak isteyen ocakzâdelerin referans olarak takdim ettikleri şecereler, Alevi talipler tarafından otorite olarak tanınmak için çok önemlidir. Dedeler, Alevilerce kabul gören mekânlara değişik zamanlarda yaptıkları ziyaretlerde bu şecereleri yetkili makamlara onaylatmışlardır. Adıyaman yöresi Alevileri üzerine yaptığımız alan çalışmalarında görüştüğümüz ocak dedeleri, geçmişte atalarının Kerbela ve Necef'e ziyaretlerde bulduklarını ifade etmiştir. Ocaklı dedeler bu tarihsel ve kültürel bağın belli bir döneme kadar intikaya uğramadan devam ettiğini ancak zaman içinde koparak sadece bir şecere kanalı ile sürdüğünü dile getirmiştir. Şahsi arşivlerde bulunan bu tür şecerelerin Anadolu Aleviliğinin tarihî gelişimine ışık tutacağı kanaatini taşımaktayız.

SONUÇ

Geleneksel Anadolu Aleviliğinin günümüze kadar yapısını korumasında etkili olan kurumların başında dedelik ve ocakzâdelik gelmektedir. Esasen bu kurumlar Anadolu Aleviliğinin kendine has yapısını kurmasında tarihsel rol üstlenmiştir. Nitekim Aleviler, günümüze kadar süregelen var oluşlarını ocak kültürünün varlığına borçludur. Hiç şüphesiz bu ocakların Alevi toplumu

nezdinde çok itibarlı bir kurum haline gelmesinde ocakzâde dedelerin peygamber soyundan geldiklerinin kabul edilmesi ve "seyyid/şerif" ünvanıyla anılmaları etkili olmuştur. Bu durumun kanıtlanması için dedeler, çoğu zaman atalarından kaldığını iddia ettiği "şecere" diye adlandırılan vesikalara sahip olmuşlardır.

Bu çalışmamızda Alevi ocakları içinde önemli bir yer tutan Ağuiçen Ocağı'nın Adıyaman koluna ait şecerenin tahkik ve değerlendirmesi yapılmıştır. Anadolu Alevilerinin Ehl-i Beyt'ten olduklarının delili olarak dede ve ocakzâdelerin ellerinde bulunan bu tür tarihi vesikaların araştırılması, Aleviliğin tarihi gelişimine ışık tutması bakımından kayda değerdir. Aleviliğin sistematik yapılmasında bu tür belgeler önem arz ettiğinden bilim adamları tarafından araştırılması gerekmektedir.

32 Bkz. Ekler: a10; Bozdoğan, Niyazi. (2000). Alevi İslam İnancı ve Ağuiçen Ocağı Soy Şeceresi. İstanbul. Can Yayınları.

KAYNAKÇA

- AKIN, Bülent. (2014). "Alevi Ocakları İle İlgili Tespit Edilebilen En Eski Tarihli Belge: Ağuiçen Ocağı Şeceresi". Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, Sayı: 70.
- Alâeddin Ali el-Muttaki el-Hindi. Kenzû'l-Ümmâl III, s. 300.
- BOZDOĞAN, Niyazi. (2000). Alevi İslam İnancı ve Ağuiçen Ocağı Soy Şeceresi. İstanbul.
- El-Esrâru'l-Marfû'a Fi'l-Ahbâri'l-Mavzû'a, Hadis No: 361.
- el-Halîl b. Ahmed el-Ferâhîdî. (2005). Kitâbu'l-'Ayn, Dâru İhyâi't-Turâsi'l-Arabî. Beyrut.
- FAYDA, Mustafa. (1995). "Ensab". Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi. İstanbul.
- IŞIK, Ayhan. (2013). Meşihat Arşivi Belgeleri Işığında Seyyidler ve Nakîbü'l-Eşrâflık Müessesesi. Basılmamış Doktora Tezi. İstanbul.
- İbnü'l-Manzûr, Lisânu'l-Arab, "Şecer". Kahire. ty.
- İLLİYEYEV, Murat. (2010). Türk Tarihinde Şecere Geleneği: Türkmen Şecereleri Geleneği. Basılmamış Doktora Tezi. Ankara.

- İsmail b. Hammâd el-Cevherî. (2007). es-Sihâh, Dâru'l-Ma'rife. Beyrut.
- KARASOY, Yakup-TOKER, Mustafa. (2005). Türklerde Şecere Geleneği ve Anonim Şibanî-Name. Konya.
- SALTIK, Veli. (2009). "Tunceli'de Alevî Ocakları". TKHBVAD, S. 52.
- YILDIZ, Harun. (2011). "Amasya Yöresi Alevî Ocakları". Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, IV, S. 19.

Kaynak Kişi Dizini

- Dede Ali Büyüksahin, (1944), Adıyaman.
- Dede Garip Bozkurt, (1966), Adıyaman.
- Dede Mahmut Dolaş, (1959), Adıyaman.
- Dede Eşref Doğan, (1945), Malatya. (İzzettin Doğan'ın kardeşi)
- Dede Mehmet Merdanoğlu, (1950), Adıyaman.
- Dede Hayri Doğan, (1950), Adıyaman.

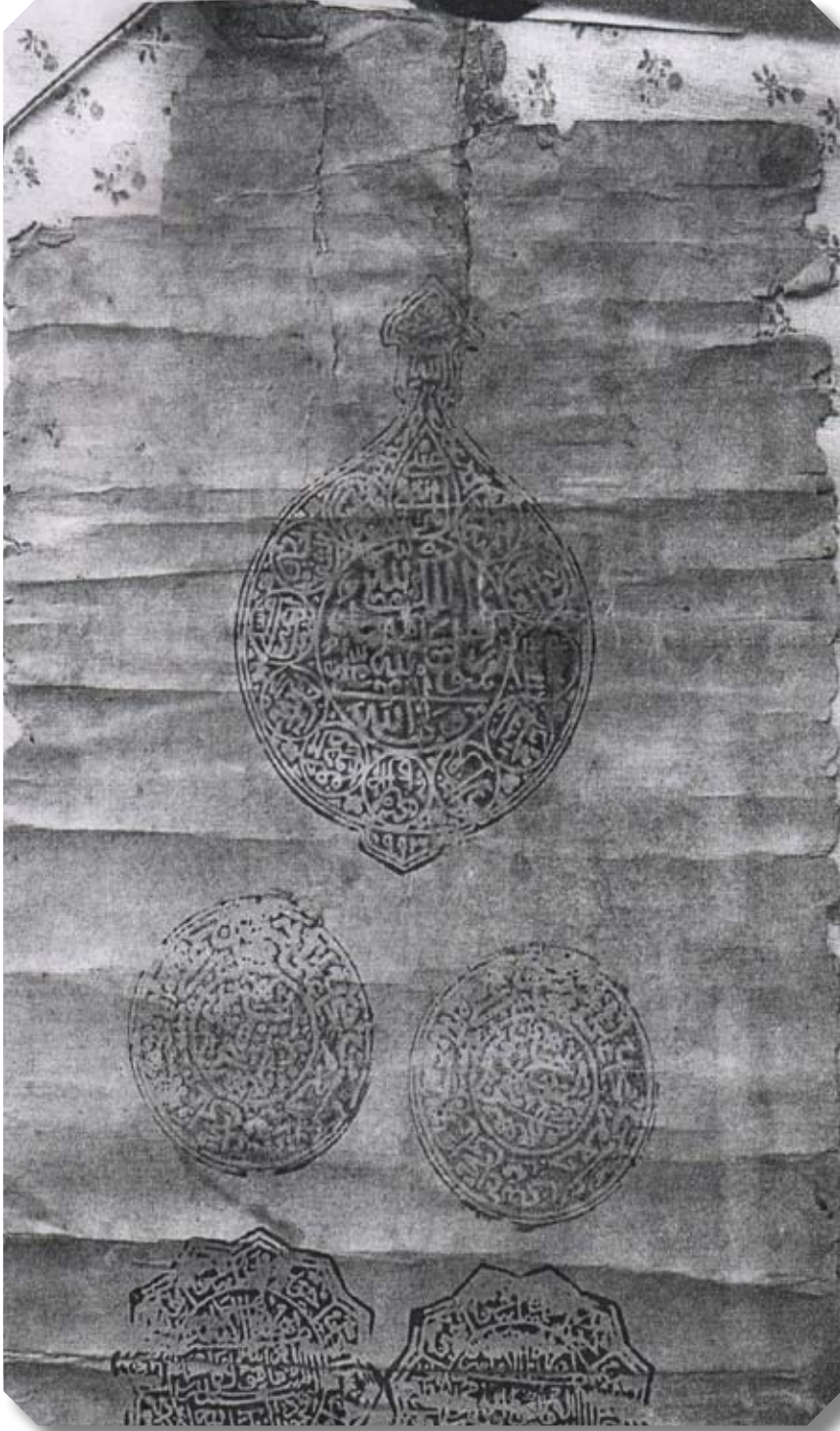
EKLER**Ek-1. Adıyaman Ağuiçen Ocağı
Soy Ağacı**

Seyyid Muhammed
Şahverdi
Seyyid İbrahim
Seyyid Ganim
Seyyid Ahmed
Seyyid Yusuf
Seyyid Celal
Seyyid Ganim
Seyyid Hüseyin
Seyyid İmad
Seyyid Salih
Seyyid Zeki
Seyyid Abbas
Seyyid İmad
Seyyid Hamis
Seyyid Ganim
Seyyid Ahmed
Seyyid Muhammed
Seyyid Zeyd
Seyyid Ali
Seyyid Hasan
Murteza'l-Ekber Zeyd
Zeynu'l-Abidin
Hız. Hüseyin
Hız. Ali
Ebu Talip
Abdulmuttalip
Haşim
Abdi Menaf
Kusayy
Kilab
Murra
Ka'b
Lüey

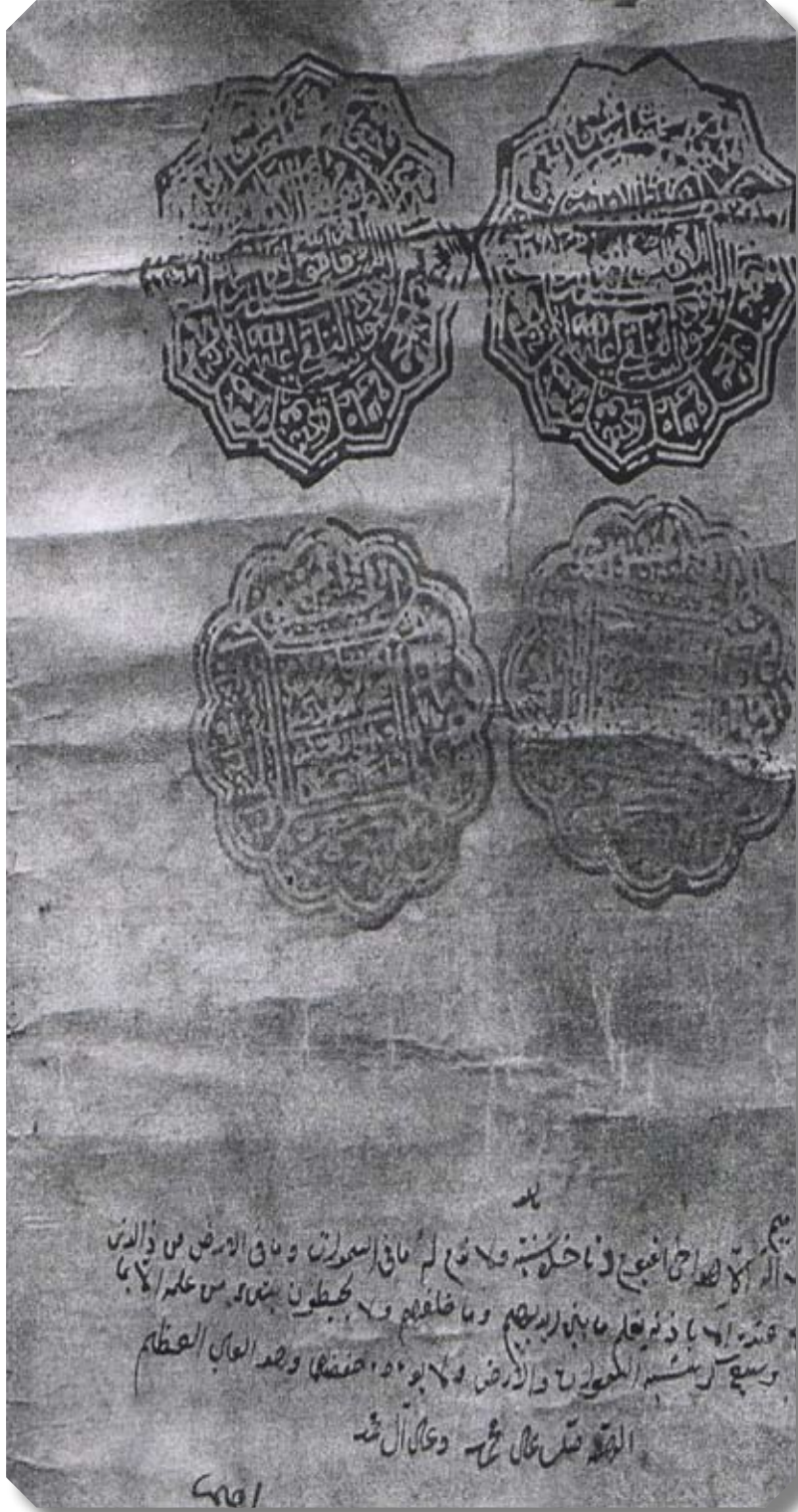
Galib
Kahr
Malik
Nazr
Kenane
Huzayme
Mudrike
İlyas
Mudar
Nizar
Ma'd
Adnan
Avvad
Azd
Nabt
Süleyman
Hamd
Kaydan
Hız. İsmail
Hız. İbrahim
Târih (Azer)
Bahur
Asre'
Adgu
Fâliğ
Sâlih
Fahşad
Sâmir
Nuh
Melik
Toşalh
Uhnuh (Hız. İdris)
Rad
Muhlayl
Kussab
Anuş
Şeyyib
Hız. Adem

Ek-2. Adıyaman AĐuiĐen Ocağı Şeceresinin Fotoğrafları

Fotoğraf-a1

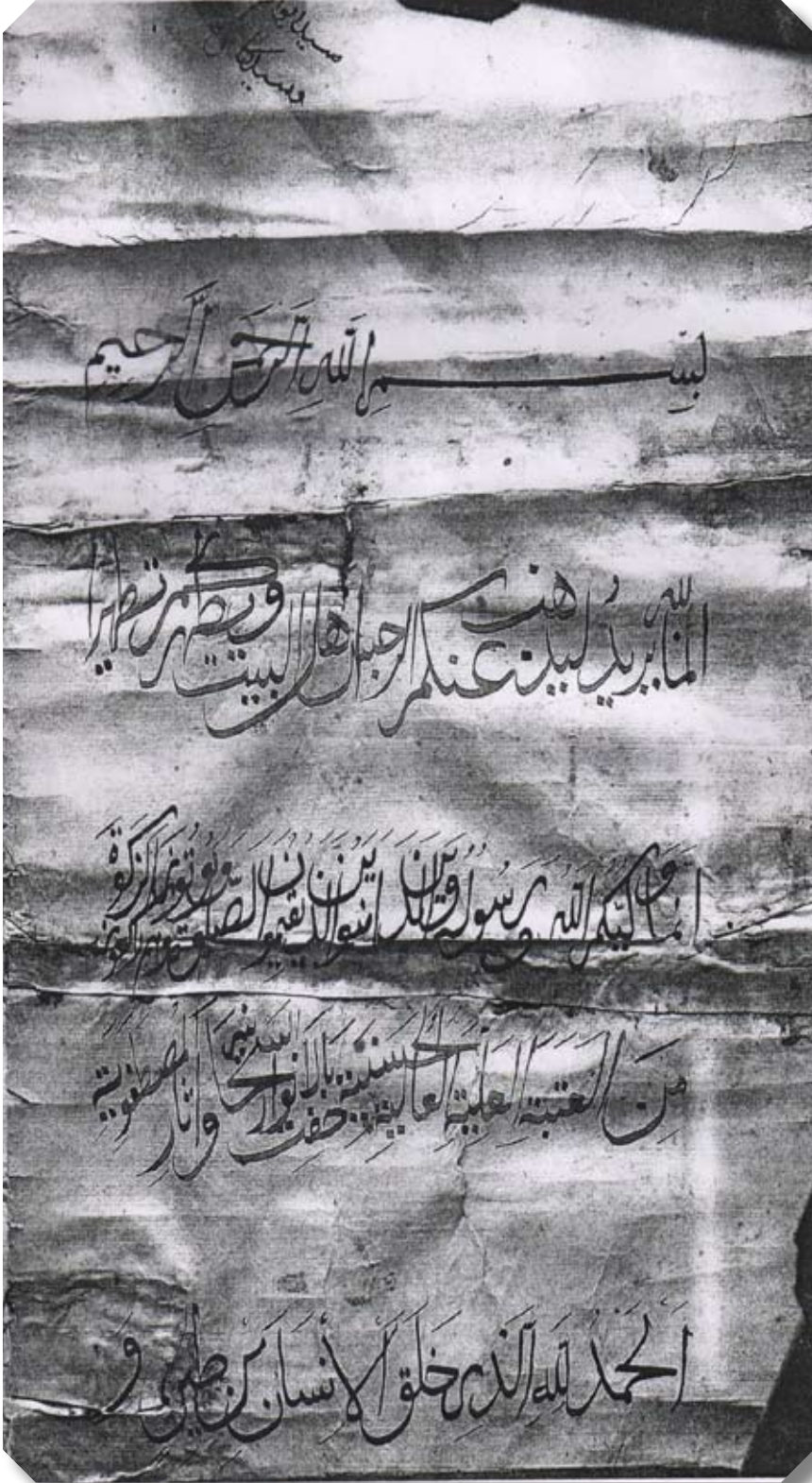

Fotoğraf-a2

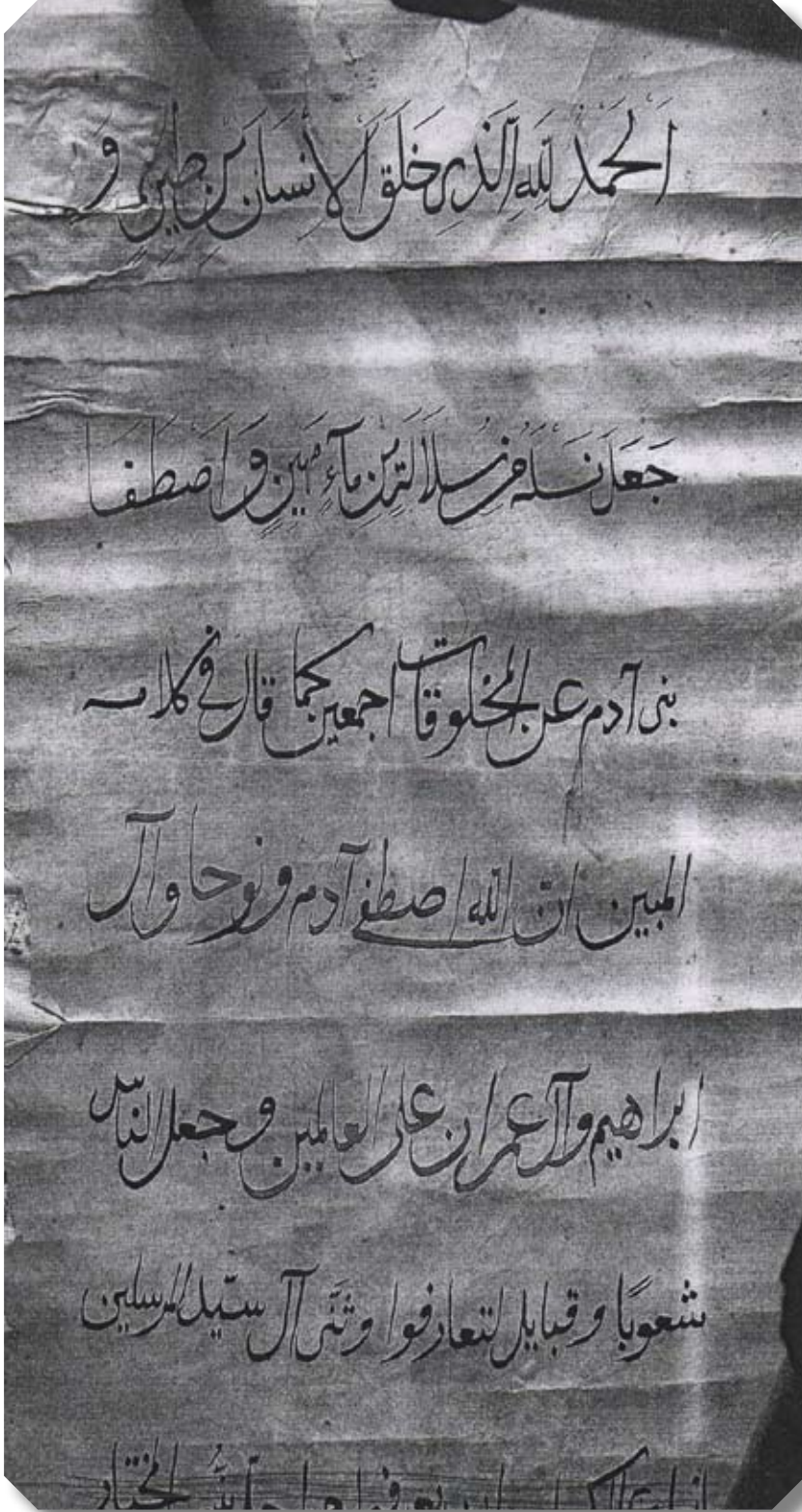

Fotoğraf-a3

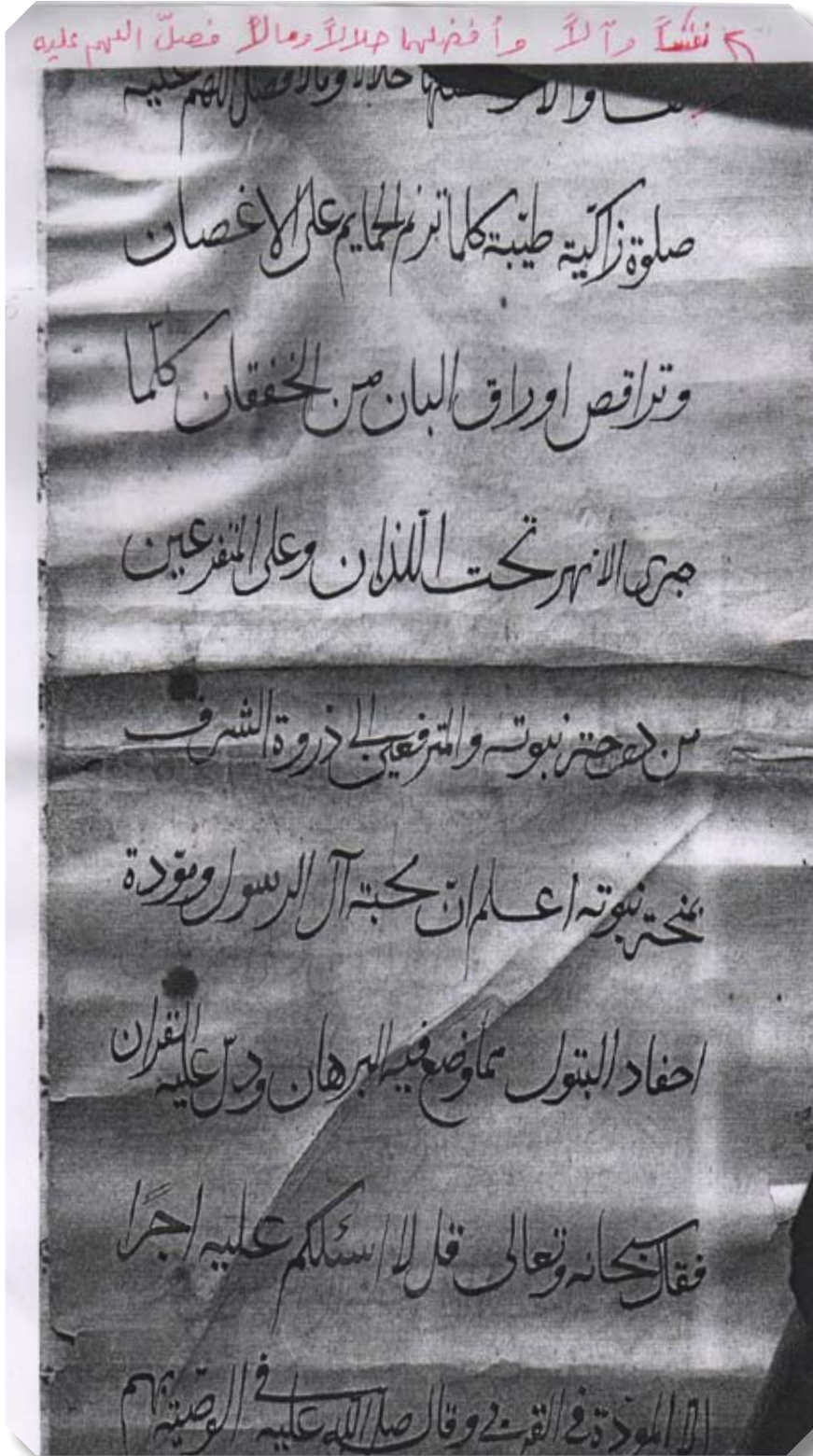
Fotoğraf-a4

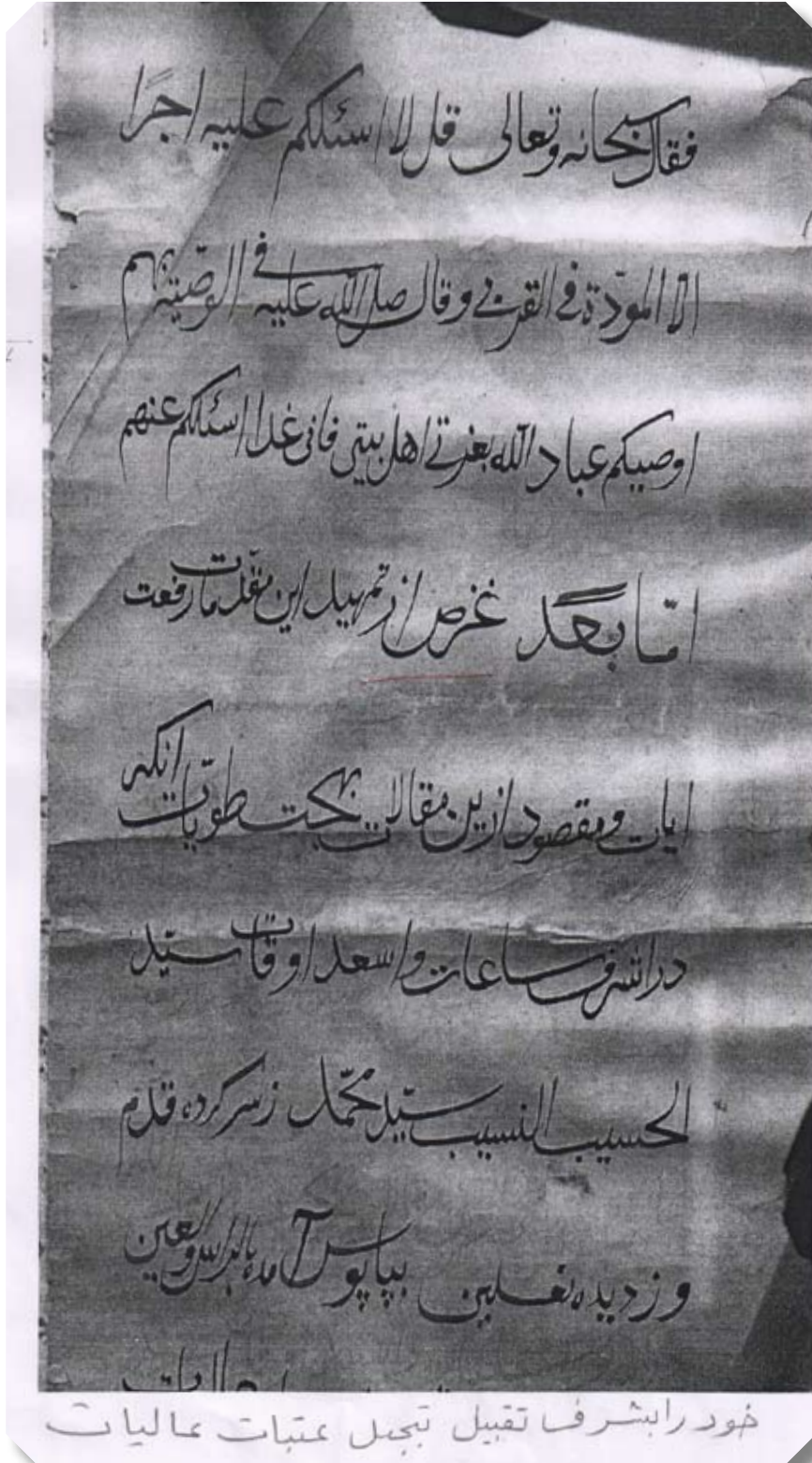
Fotoğraf-a5

شعوباً وقبائل تتعارفوا وشئ آل سيد المرسلين
 بانواع الكرمات ان يعرفوا واحل نبير المختار
 من الشرف النسب والمجد العلم واصطفاه للايتام ^{منيف}
 الحسب والتقى واظهر شمس فخره فقلك
 الاعلى ساطعة الشجاع ووصل حسبه ونسبه يوم القية
 بعد الانقطاع فهو صل الله عليه وسلم الكرم البرية
 نفاً وآلاً وفضلها حلالاً وما لا فصل الهم عليه
 صلوة زكوة طيبة كما ترم الحمايم على الاغصان

Fotoğraf-a6

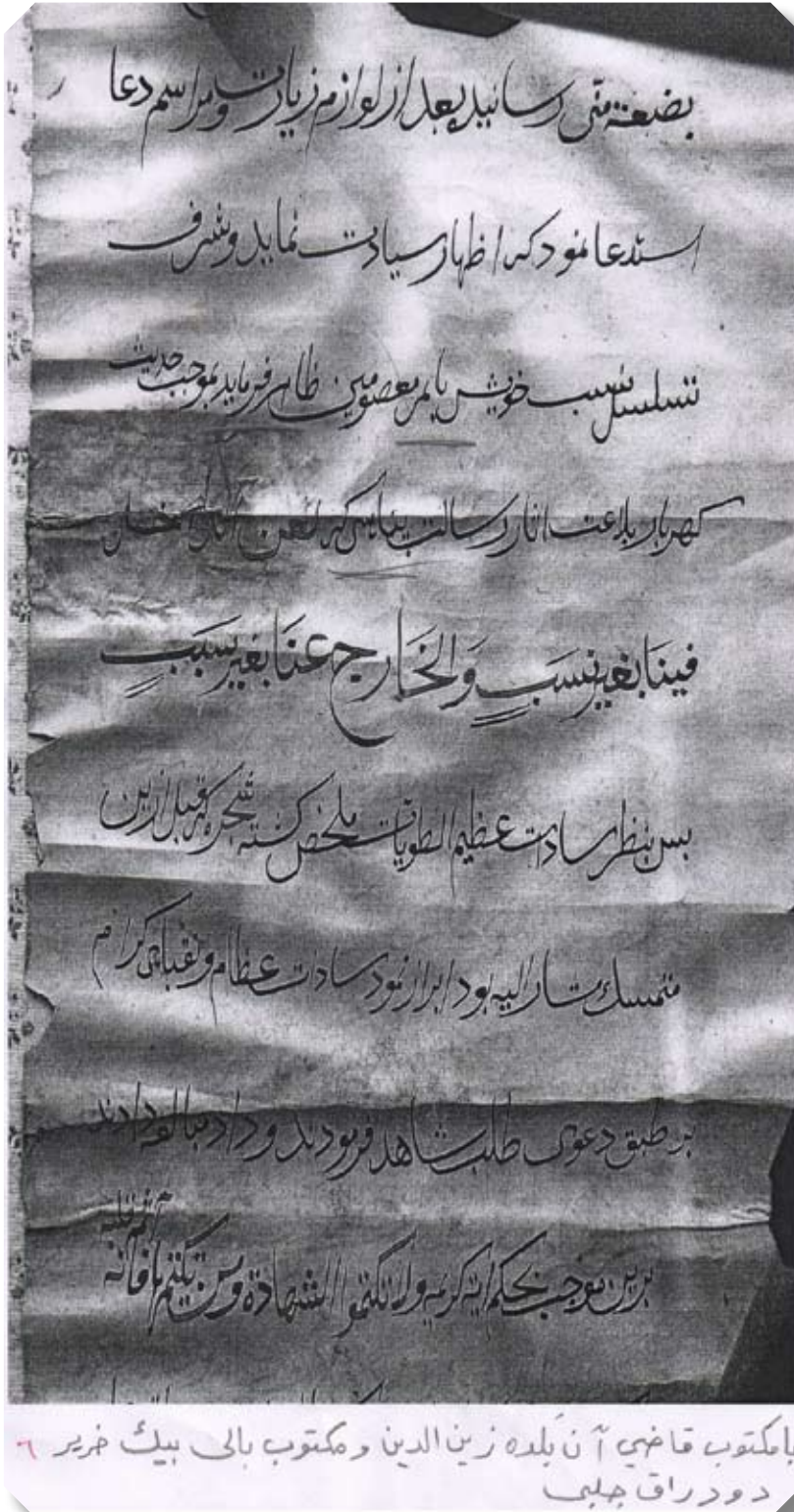
Fotoğraf-a7

Fotoğraf-a8

وز دیده نعلین بیاپوس آمد بالبرسوعین
 خود را بشرف تقییل تجیمار عتبات عالیات
 سلمه بر نیایش خواستانه ملکشیدانه افتاب
 سپهر سعادت و شهنشاهت امانت در صدف
 نبوت نور حدیقه کرامت و نور حلقه ولایت شهبوار
 معرکه شهادت سلاکه انوار الهی و سلاقه عجزت
 رسالت پناهی و صحن خطایب منیر سلورنی
 و سراف از مرتبه هر و نه و کوه در جع العالم
 بضعتی رسانید بعد از لوازم زیارت و بر اسم دعا
 استدعا نمود که اظهار سیادت نماید و شرف

Fotoğraf-a9

Fotoğraf-a10

باکتوب قافان نبل زین الدین وکتوب یا بید خرد و در اوج
 مضمون انکر سید مکمل کور از جمله شاهیره ازها و سیادت
 و جو بافتار پیدا و چون صبح هوید است بنا برین عین
 در از شجره طرود بعد و غیرها حامله فرود آمدن و در نظر هر سید
 و هذا با عتبات اتصال سید محمد بن سید محمد بن سید غانم
 بن سید حمدان سید یوسف بن سید جمال بن سید غانم بن سید حسین
 بن سید عماد بن سید صالح بن سید زکریا بن سید عباس بن سید عماد
 بن سید حمید بن سید غانم بن قدا الساکین وزیر العاقین
 سید حمدان سید محمد بن سید زید بن سید علی بن سید حسن
 مرتضی الاکبر زید بن امام العالمین وزیر القمین و قده ابو نوبی

Fotoğraf-a11

سيد احمد بن سيد محمد بن سيد زيد بن سيد علي بن سيد الحسن
 مرتضى الكبر زيد بن امام العالمين زين المتقي وقدوة المؤمنين
 المظلوم الحسين امير المؤمنين زين العابدين ابن الامام
 الخايعين ونور العالمين وسبط سيد الكونين المفظوم من الخلل
 والمعصوم من الزل والمقتدر الدارين ونظام الثقلي الامام الحق
 ابي عبد الله الحسيني ابن امير البره وقائد الكوفة ونجوة ^{اعضاد} ومعصدا
 البره وثمر بستان الشجر وطاب عينه من حرمه من الملك الجيد
 اسد الله الغالب علي بن ابي طالب بن عبد المطلب بن هاشم
 بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب
 بن فهر بن مالك بن نضر بن كنانة بن خزيم بن مدركة بن الياس بن مضر بن نزار
 بن قحطان بن اعدان بن ادد بن ازد بن نبت بن سليمان بن عمرو
 بن قديان

Fotoğraf-a12

بن قهر بن مالک بن نظیر کنان بن خزیم بن مدکر بن البیاس بن مضر بن نزار
 بن معد بن عدنان بن اود بن ازد بن نبت بن سلیمان بن حمد بن قیدان
 بن اسمعیل بن ابراهیم الخلیل بن تارخ وهو آزر بن باخوز بن اسع بن
 ارغوب بن فالغ بن صالح بن فحشد بن سام بن نوح بن مکین بن شوش
 ابن اخنوخ وهو ادریس بن رزین بهلایل بن قسب بن افوش
 بن شیب بن آدم علیه السلام ثانیاً جواب این مکان استجابت
 دعاست جهر ورام دولت پادشاه اسلام و امر اکرام از سکه عام
 از خواص و عوام از سادات عطا و نقیای ذوی العز و الاحترام
 از خدام این مقام استدعای فاتحه فایحه ملود و استند فاکرد
 که بشتم فرستد و بد و بیعت کرد دنیا الماس سفر و جوارغ
 و شل و بد و بیعت موسی الیه رسانیدند و از هر نوع کمال

Fotoğraf-a13

